HÁROMSZÉK

társadalmi-politikai napilap

Sepsiszentgyörgy, 1989. december 29., péntek
5-ös szám ÁRA 50 BANI

Értelemmel!

Bekopogott ma szerkesztőségi szobánkba egy magyarhermányi, javakorabeli férfiember, becsületes nevén Csog Sámuel, s elmondotta, hogy a maga és gyermekei nevében 10 000 lejt fizetett be az országos Szabadság segélyalapba. Gyönyörű gesztus, de számomra még szebb, megnyugtatóbb volt ennek az embernek a nyugalma, higgadtsága, tisztességérzete. Egy levelet adott át, ebből kell idéznem: „A 45.11.21. folyószámlára a mai napon, 1989. december 28. napján 10 000 lejt, azaz tízezer lejt helyeztek segélyalapba a rászorultak részére. Azok számára, akik megteremtették a szabad Romániát.

Azzal a gondolattal adom ezen összeget, hogy végre érzem és saját szememmel látom, hogy szabad a román nép, és egyben érzem azt is, hogy ezáltal mi, magyarok is szabadon élhetünk a román néppel együtt az erdélyi medencében és az egész közös hazában."

Eddig az idézet, melyet fontosnak tartok kiragadni e levélből, mert rendkívül tömören, a tiszta értelem fényével mutat rá a tennivalókra: együtt, a legnagyobb egyetértésben, mély és igaz testvériséggel kell szolgálnunk az új élet felépítését. Egymás jogainak, érdekeinek igaz tiszteletével, nem gyengítve, de ellenkezőleg, erősítve, nem kisebbítve, hanem méltóságunkban, jószándékunkban megnagyobbítva egymást. Az egységünkben, a hátsó gondolatok nélküli igaz testvériségünkben hatalmas, lebírhatatlan erő rejlik, amelyet maradéktalanul az új világ felépítésére kell fordítanunk, anélkül, hogy szétforgácsolódnánk, elszigetelődnénk. A magyarság új képviseleti szervei alapeszmeként fogadták el, vallják és érvényesítik a testvériség, a méltányosság eszméjét. Az eszme gyakorlati győzelméért kell megtennünk mindent, annak a tudásnak és meggyőződésnek a birtokában, hogy egymás nélkül gyengék és kiszolgáltatottak lennénk. Ezt nem engedhetjük meg magunknak, és senkinek nem fogjuk megengedni, hogy éket verhessen közénk. A szabadság, a forradalom egy és oszthatatlan.

Megalakultak és alakulóban vannak ideiglenes forradalmi testületeink. Az a céljuk és hivatásuk, hogy konszolidálják a forradalom hatalmas győzelmeit, hogy visszafordíthatatlanná tegyék a folyamatot, hogy szavatolják az élet normalizálását. Ezért kerültek bele elsősorban szakemberek, akik át tudják tekinteni a megye gazdaságitársadalmi életszervezésének mechanizmusait, melyek vezetését hiba lenne műkedvelőkre bízni. Tudjuk, sokan ellenérzésüket hangoztatják az ideiglenes testületek összetételével kapcsolatban, személyek ellen indítanak rágalomfolyamot, hogy ellenük hangoljják a közvéleményt. Ám minden becsületes és jószándékú embernek meg kell értenie, hogy a hangulatkeltők, igen enyhén fogalmazva, legalább is, felelőtlenek. Tudnunk kell azt, hogy a forradalom nem rövidtávú versenyfutás az elérhető székekért, ezekhez a „székekhez" súlyos felelősség társul, amit nem szabad vállalni szaktudás, tapasztalat, erély és higgadtság nélkül. Minden tiszteletünk a december 22-i tüntetés első soraiban állóké, de ahogyan azt naponta látjuk, a dolgok irányítását, az élet szervezését nagytudású szakemberek vették át mindenütt. A biztonságunkat, a gyermekeink jövőjét most csak nagyon jószándékú, nagyon felelős, tapasztalatokkal rendelkező férfiakra és nőkre bízhatjuk, a tömegek hiteles képviselőire és szolgálóira.

Másként anarchiába torkollna a forradalom. És erre senkinek sincs szüksége. Esetleg felelőtlen, semmit nem kockáztató forrófejűeknek. Aki felelősséget érez a nép holnapjáért, az tudja, hogy nincs helye az egyéni bosszúnak, az anarchista kilengéseknek.

Őrizzük meg a forradalom tisztaságát, méltóságát és humanizmusát!

MAGYARI Lajos

A Nemzeti Megmentési Front tegnapi felhívása szellemében őrizzük meg a forradalom tisztaságát

Tegnap a Nemzeti Megmentési Front felhívással fordult az ország népéhez, hogy minden becsületes állampolgár a leghatározottabban forduljon szembe a deklasszálódott, szélsőséges elemek terrorista jellegű, egyéni vérbosszút kezdeményező akcióival, melyek destabilizációhoz, zűrzavarhoz vezethetnek. Sem most, sem később nincs helye az öntörvénykezéshez fegyvertelen emberekkel szemben, bármilyen meggyőződésűek, bármilyen funkciót töltöttek is be a diktatúra alatt, bármilyen testülethez tartoztak. Az ítélkezés dolga — a törvényesség szigorúan betartott szabályai szerint — a nép bíróságaié lesz, amelyek a haza törvényeinek szellemében fognak eljárni mindazokkal szemben, akik a múltban törvénytelenségeket követtek el.

Felhívjuk a lakosságot, hogy nyújtson támogatást a garázdálkodók leleplezéséhez és ártalmatlanná tételéhez, egyszersmind idejében figyelmeztetve ezeket, hogy kímélet nélkül fognak eljárni ellenük.

Őrizzük meg a forradalom tisztaságát, védjük a nép vagyonát, a nemzet nagy anyagi és szellemi értékeit, a demokrácia és a törvényesség szellemét. Ez a kibontakozás, a konszolidáció útja.

Az RMDSZ a Nemzeti Megmentési Front körüli szilárd egységért

1989. december 27-én Bukarestben megalakult a Romániai Magyar Demokrata Szövetség Ideiglenes Intéző Bizottságának Ideiglenes Központi Irodája, amely meghallgatta és megvitatta Domokos Géza tájékoztatóját a szövetség munkacsoportjairól.

Domokos Géza elmondta, hogy a Szövetség most alakuló — helyi községi, városi, megyei — szervezeteinek a Kiáltványunkban foglalt elvi állásfoglalás alapján kell hozzálátniuk tevékenységük megszervezéséhez. Ennek előterében a jelen pillanatban az kell hogy álljon, hogy a romániai magyarság aktívan támogassa a Nemzeti Megmentési Front programját, a legsürgősebb teendők megvalósulását, vagyis a népi forradalom által kivívott demokrácia megszilárdítását, a békés építőmunkát. Szervezeteinknek helyi kezdeményezésre, demokratikus alapon kell létrejönniük, beleértve a vezetők megválasztását, valamint javaslatuk előterjesztését az Ideiglenes Intéző Bizottságban. Arra kérjük a helyi és területi szervezeteket, hogy Technikai Titkárságunk útján vegyék fel a kapcsolatot Intéző Bizottságunkkal, amelynek munkája egyelőre az operatív teendők elvégzésére korlátozódik.

Felhívjuk továbbá a helyi szervezeteket, hogy keressék az azonnali kapcsolatfelvételt más demokratikus szervezetekkel, működjenek velük együtt a Nemzeti Megmentési Front körüli egység megszilárdítása érdekében.

Domokos Géza hangsúlyozta: üdvözöljük és támogatjuk az újonnan alakuló szervezetek programjában szereplő mindazon pontokat, amelyek a testvériség és egyenlőség jegyében lehetőséget nyújtanak közös munkára, összefogásra, demokratikus együttműködésre, a Kiáltványunkban közzétett programpontok teljesülésének együttes kezdeményezésére és megvalósítására.

Ugyanakkor elhatároljuk magunkat minden szélsőséges megnyilvánulástól, garázda, felelőtlen elemek erőszakos akcióitól, és felhívunk mindenkit, akadályozza meg, hogy egyesek szándékosan megzavarják a demokratikus kibontakozást, rémhírek, rágalmak diverziós célzatú terjesztésével ártsanak a román nép és a magyar kisebbség közötti testvéri szolidaritás ügyének. Felkérjük szervezeteinket, ítéljenek el minden hasonló kísérletet és tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy ezek meghiúsuljanak és ne érjék el céljukat. Emlékeztetnünk kell arra: a szabad Románia népi forradalma úgy indult Temesvárott, hogy Tőkés László református lelkész körül magyarok, románok, németek, szerbek kéz a kézben vontak falat.

A Nemzeti Megmentési Front Megyei Tanácsa megkezte működését

● Az élelmiszeripar, kereskedelem és szövetkezeti hálózat vezetőivel tartott megbeszélést a Nemzeti Megmentési Front Megyei Tanácsának vezető testülete. Közel az év vége, a szilveszter, az új év, számba kellett tehát venni, milyen élelmiszercikkek forgalmazásával maradtak adósak még, s milyen biztosítékok vannak azok áruba bocsátására. Az a kép alakult ki, hogy a legfontosabb élelmiszercikkből a szükséges mennyiséget — kisebb erőfeszítések, jobb szervezés révén —, biztosítani tudják, a minőségi elvárásokat máris figyelembe veszi az ipar, felvágottakat s vajat például még a régi receptek szerint készítik, s ma a több napja ígért 2 kilós kenyér is megjelenik. Hosszú idő után először a falun élők is kapnak egy-egy kilogramm

(folytatása a 4. oldalon)

Mi a helyzet csütörtökön?

BARÓTON

Bodosi Lajos, a Nemzeti Megmentési Front baróti ideiglenes bizottságának alelnöke tájékoztatott bennünket arról, hogy Erdővidék központjában ezekben a forradalmi napokban a legfontosabb helyi teendők a nép szükségleteinek kielégítése, a különböző fogyasztási javakkal való ellátása. Ennek érdekében a kereskedelmi egységekben igyekeztek biztosítani a rendet, fegyelmet, s különösen ügyelnek arra, hogy az igazi emberi méltányosság íratlan, de minden jóhiszemű állampolgár által jól ismert szabályai szerint járjanak el. Az olyan alapvető élelmiszercikkek mellett, mint a kenyér, tej, hentesáru stb., már narancsot, citromot, csokoládét is vásárolhatnak a város lakói.

A kapott tájékoztatásból megtudtuk azt, hogy a bányászváros 1 200 darab kétkilogrammos, finom, ún. bányászkenyeret, 180 darab háromkilogrammos kenyeret, egy kocsi borvizet s 200 kilogramm borjúhúsból sütött fasírtot küldött a főváros lakosságának. A fasírt elkészítése természetesen a baróti háziasszonyok munkájának gyümölcse.

Elmondhatjuk továbbá, hogy a bibarcfalvi borvízgyárból rendszeresen szállítják az olyannyira szükséges palackozott borvizet Bukarestbe, Temesvárra, Szebenbe és Tordára, s várják a további megrendeléseket. Itt külön megjegyezzük, hogy a nép forradalmának első napjaiban, amikor kiderült, hogy a megdöntött sátáni hatalom banditái Szebenben felrobbantottak két, innen küldött, borvízzel megrakott vasúti teherkocsit, azonnal útnak indítottak egy új, nyolc kocsiból álló szállítmányt, ami azt jelenti, hogy Erdővidék népének segítőkészsége nyomban meghatványozódott.

Természetesen, az ideiglenes bizottság a még mindig szükséges védelmet sem hanyagolja el. Ez olyan jól meg van szervezve, hogy a nép emberi mivoltukból kivetkőzött ellenségei, a gyilkos banditák nemhogy egy bányavágatba, de még egy erdővidéki egérlyukba sem tudnának bebújni. Ebben a felelősségteljes munkában a hazafias gárdákat önkéntesen jelentkező emberek is segítik.

Sajnos, az elmúlt napokban a hatalmi vákuum első órájában a városhoz tartozó Köpecbányán olyan is történt, amit minden tisztességes, becsületes ember elítél. Felelőtlen emberek betörtek az ottani kocsmába, hogy italt, cigarettát raboljanak. A tetteseket, hála a jól megszervezett védelemnek, tettük elkövetése után két órával, úgymond, hurokra keritették.

Végül megjegyezzük, hogy Baróton délutánonként, munka után, a fiatalok és az idősebbek is kisebb-nagyobb csoportokat alkotva kivonulnak a főtérre, az utcákra, együtt örvendeznek, ünnepelnek, de ugyanakkor kegyelettel gondolnak győzedelmes forradalmunk mártírhalált halt hőseire. A város központjában álló bányászszobor talapzatán például az In memoriam Temesvár, Bukarest, Brassó felirat alatt gyertyák égtek és világítani fognak ezután is, mert a mi forradalmunk lángja ki nem aludhat.

SZABÓ Gyula Jenő

(folytatása a 2. oldalon)

Másként kell dolgozni

Minket az utóbbi időben — főként ebben az évben — kiadott törvények, elnöki rendeletek gyakorlatilag tönkretettek — vezeti be a beszélgetésünket Kupfermann András gépészmérnök, a Műszaki-Anyagi Ellátóközpontnál. — Az az igazság, hogy oda jutottunk, hogy már szinte a vécépapírt is elnöki rendelettel utalták ki. Így dolgozni nem lehetett, csak valamiféle tűzoltóstílusban, tehát ott „oltottunk", ahol égetett.

A mi vállalatunk kereskedelmi vállalat, olyan egység, mely kapocs a gyártó- és a feldolgozó, felhasználó vállalatok közt. Elméletileg tehát nem dolgozhattunk volna veszteséggel. Nos, ebben az évben veszteségesek voltunk. Ami nem is csoda, hiszen például fémekért 6—10 tonnás kocsikkal mentünk, mert egyszerre vagontételnyi nyersanyagot nem tudtak soha biztosítani a kombinátok. A színesfémeknél katasztrofális helyzet uralkodott el. Ebben a kérdésben egyelőre nem is tudunk mihez kezdeni, bukaresti vállalat kellene szállítson, időbe telik, míg ők is beindulnak, rendezik sorsaikat. Ugyanilyen gond az ötvözött acéloké. Ma annyit sikerült elérnünk, hogy reggel két kocsi elment Zilahra tekercselő-huzalért.

A mai napon (szerdán) fel kell vennünk a kapcsolatot az összes gyártócégekkel, legyen tiszta képünk, ki, mit, mikor tud szállítani. A meglevő készleteinkkel sokat nem lehet mit kezdeni, az építőiparnak tudtunk anyagot szállítani és a hasonló profilu kisebb egységeknek.

Az igazság az, hogy nehéz időszak vár ránk. Elsősorban azt kell megérteniük az embereknek, hogy most másként kell dolgozni, mint eddig. Komolyabban, felelősebben. Egyelőre nyereségre nem számíthatunk, de most ennél fontosabb, hogy minél hamarabb beinduljon minden vállalatnál a termelés.

PÁLJÁNOS Mária

Mi a helyzet csütörtökön?

(folytatás az első oldalról)

ELŐPATAKON

Semmi baj a forradalom napjaiban. Azaz... Oláh István, a néptanács pénztárnoka december 26-án alig bírta lecsillapítani a felbújtott cigányság hadát, fejsze és kasza csapatát, akik Előpatakon, egy nagyon rosszindulatú férfi és nő félrevezetése nyomán elindultak felkoncolni a fürdő főnökét... Szerdán este letartóztattak egy milicistakapitányt. Aztán kiderült, miután nem tudta igazolni magát, hogy Kézdivásárhelyről kellett menekülnie az első pillanatokban, minden igazolványa ott maradt az utcán, s most visszatért, hogy jelentkezzék a felhívás nyomán, megadja magát, s szolgálatait a nép érdekeinek ajánlja. Előpatakon még az éjjel is elhangzott egy lövés. Csak figyelmeztető jelleggel... A helyi tanács már 23-án megalakult, megbízható emberekből áll. Uraj a helyzetnek... A volt polgármestert megkérték, egyelőre maradjon otthon, amíg a helyzet tisztázódik... Az ideiglenes tanács székháza előtt kemény szűrővizsgálat folyik. Minket is alaposan átvizsgáltak. Így van jól. Az árapataki székházban a diktátor művei fütik a csempekályhákat...

HIDVÉGEN

Tíz előtt tíz perccel csak a tanács titkárát kaptuk a székházban. Sehol egy nemzetőr... Aztán megtudtuk, a tanács 17 tagból áll... Az első pillanatokban összegyűltek a milícia székházán. Akkor a volt néptanács dolgozói elmentek. Mert így kérte a nép... Aztán zsúfoltan telt kultúrotthonban választottak... Később elment a régi polgármester is, mert azt kérték, többet ne legyen asszony a székben. Most rend van, és csend van, de a szövetkezet vezetője csak csütörtök reggel ébredt, hogy szétnézzen, a megyeszékhelyen, hozzon valami jobb árut is.

Szerdán a község egy nagy autó élelmiszert gyűjtött össze, és küldött a fővárosba...

BÖLÖNBEN

Már 22-én este bizottság alakult. Sajnos, egyesek már most, az elején, a szabadság első fuvallatában önkinevezik magukat, régi szokások szerint rendelkeznek. A forradalom túl éretlenül érte őket... A nép zajong, mert a nép ismeri falusfeleit... Bizonyára lassan minden letisztul... Összetűzés nem volt. Szóbeli fenyegetés annál több. A helyi őrség, a rendfenntartók, az ideiglenes tanács kiegyensúlyozott tagjai résen voltak. Azért meglátszik Bölönben, hogy évtizedeken át nem volt helyi vezetője, érződik a széthúzás, sőt, még annak is örvendnek a pillanatnyi irányítók, hogy már az ősszel leváltották a régi polgármestert. Mert mi lett volna most?!

NAGYAJTÁN

Egymás nyakába borulunk. Végre, itt van a szabadság. Hát megértük... Már az első órákban megszervezték az őrséget. Nehogy valaki is felgyújtaná a szénacsűröket. Nehogy ártana a falunak. Emberek, szólt a felhívás, itt van a szabadság, élni kell vele, többet kell tenni ezután, mert magunkért tesszük, a mi érdekünkben... Mondják, hatalmas volt a lélek változása... Mondják, csípd meg magad, hisz nem igaz, ami történt. Veled történt meg? Már kiadták a raktározott rizset. Úgy szabadon... Mert nem lehetett eddig, csak kilóját 15 tojásért 1 tojás 6—7 lejben futott. És a tyúkok most vetkőztek...

NAGYBACONBAN

Kit, ahol ért a hír, ott örvendezett, különösebb felvonulás nem volt. Egy-két ablak azért betört, de a gyorsan megalakult helyi tanács úrrá lett a helyzeten, lecsillapította a személyes összetűzöket. Szilágyi Gábor agrármérnököt bízták meg a tanács nevében, az ügyek vezetésével... Az ellátás a meglevő készletből folyt. Közben a téesznél kényszervágásra is sor került, minden négytagú család 1 kiló húst kapott, a többtagú családok pedig kettőt. Szárazajtán is követték a baconi példát... Az első napokban tanácstalanok voltak, aztán lassan magukra találtak... Kemény szűrő ellenőrzi a Hatod felől érkező utasokat. Egyelőre így is kell!

TORMA Sándor

MIKÓÚJFALUBAN

A községi ideiglenes tanácsot már 23-án megválasztották, 29 tagból állt; azóta már kétszer is volt népgyűlés. December 27-én felosztották a feladatokat, az operatív vezetés három tagra hárul. Semmilyen incidensre, rongálásra nem került sor. A bányák és más gazdasági egységek normális körülmények közt termelnek. A sepsiszentgyörgyi lakosok számára borvizet szállítottak, javítottak a lakosság élelmiszerekkel való ellátásán. A gazdasági-társadalmi tevékenység javítására ideiglenes programot fogadtak el. December 27-én gyűjtési akciót szerveztek az egész község területén. Az összeget ma teszik le a Szabadság — 1989 elnevezésű folyószámlára.

A Romániai Magyar Demokrata Szövetség községi szervezetének megalakításával foglalkoznak.

NAGY László

Emberségből példás...

Úgy hittük, kiveszett belőlünk az emberi szolidaritás. E nehéz emberpróbáló napok az ellenkezőjét bizonyítják. Él, működik, felszínre tör. Megyénk lakossága, mely szerencsére nagyobb véráldozatok nélkül élte meg a szabadság napjait, most az ország más területein, a mártírvárosokban megsebesült, szenvedő embertársaik segítségére szeretne sietni. A vérközpontokban, az orvosi rendelőkben százával jelentkeztek önkéntes véradók, oly sokan, hogy a hematológiai központunk, mely bizony szerény felszereléssel rendelkezik, nem győzi a munkát. Éppen ezért, a megyei egészségügy vezetői, a Vöröskereszttel egyetértésben úgy döntöttek, hogy ütemesen, pontos nyilvántartás alapján fogadják a véradókat, hogy most, mikor a vér s a vérkészítmények oly értékesek, nehogy technikai okok miatt megromoljanak. Éppen azért, kérik az önkéntes véradókat, hogy iratkozzanak fel az üzemi, intézményi, községi vagy városi vöröskeresztnél, s mikor szükség lesz vérre, értesítik, hívják, igénybe veszik segíteni akarásukat. Mert kell a vér, ma, holnap, holnapután, a hetekben, biztosan.

Tizenöt család maradt Sepsiszentgyörgyön hajléktalanul karácsony éjszakáján. A harminc felnőtt, és közel száz gyermek közül nem egy pizsamában, háziköntösben menekült el a golyózáporban álló tömbházból. Megsegítésük, támogatásuk, a város, az itt élő emberek dolga. Figyeljünk rájuk! Segítsük a számukra már kiutalt lakások berendezésében.

A sepsiszentgyörgyi 2-es számú Líceum munkaközösségének tagjai elhatározták, hogy felajánlják társadalmi részvényalapjaik jelentős részét az országos segélyalapnak.

Forgalmi ellenőrzés a közutakon

A bányászok megvédik a társaikat

LAPZÁRTAKOR

Táviratot kaptunk a kézdivásárhelyi csavargyár munkaközösségétől, melyben arról tudósítanak, hogy a gyár összes magyar és román dolgozói örömmel értesültek a Nemzeti Megmentési Front ideiglenes megyei tanácsának megalakulásáról, bizalmat szavaznak annak, támogatják tevékenységét, abban juttatva ezt kifejezésre, hogy egy percre sem szüneteltetik a termelést.

Idézünk a 68216-as számot viselő táviratból: „Ezekben a forró napokban is sikerült biztosítanunk a termelést, elkerülni az anyagi és emberi veszteségeket. A városban nyugalom uralkodik, s határozottan vissza fogunk vágni régi ellenségeinknek, akik megpróbálnak álhíreket terjeszteni, miszerint a román és a magyar lakosság között nézeteltérések lennének. Kijelentjük, hogy ezek hazug állítások, az összes románok és magyarok a legnagyobb egyetértésben és őszinte testvériségben dolgoznak, egyetlen közös célunk lévén a közélet demokratizálásának megerősödése."

Mit jelent a szabadság?

Szabadság. Elsők között volt a szó, mely elhangzott azon a csodálatos délelőttön, amikor kihareoltuk a győzelmet.

Szabadság. Nem ingyen kaptuk. Ezrek fizettek érte drágán, az életükkel. Ezrek, tízezrek.

Szabadság. Te jó ég, most végre megvan, s itt állunk meglepetten, hirtelen azt sem tudjuk, mit kezdjünk vele. Úgy vagyunk vele, mint a féltve őrzött kincsel. Csak lopakodva vetünk rá egy-egy pillantást, hogy megvan-e, s rettegve arra gondolunk, nehogy valaki elirigyelje, elvegye tőlünk. Pedig tudjuk, a miénk, s élnünk kell vele. De hogyan?

Riportunk során embereket szólaltattunk meg, egyszerű embereket, hadd lássuk, nekik mit jelent a szabadság, mit kezdenek vele.

— Szabadság? Határtalan boldogság — mondja a barátosi Berszán Gizella — *és öröm, mely megnyitja gyermekeink előtt az igazi emberré formálásukhoz szükséges nyugodt tanulási lehetőséget, az anyanyelv szabad használatát, a más népek, országok megismerését.*

— Élő robotok voltunk — így Mántó György Kovásznáról. — *Én legalábbis az első percekben alig tudtam megemészteni, alig tudtam elhinni, hogy nem álom, hanem valóság az egész. Percek teltek el, míg megbarátkoztam a gondolattal, s elindultam a tanács felé, mert tudtam, hogy ott szükség lesz rám, hogy ott segítségére lehetek az embereknek. Azóta is itt vagyok. Nézem ezt a lázas jövés-menést, kapkodást, s mind az jár az eszemben: sürgősen meg kell tanulnunk a szabadságot. Hogy aztán okosan, higgadtan cselekedhessünk.*

Kelemen Sándor bácsi, a tanács munkása tiszta, nyílt, reményt sugárzó tekintettel szólta igazít: — *Végre bekövetkezett a várt idő, amikor megmondhatom véleményem arról, ami rossz. Eddig hiába mondtam, senki nem hallgatott rám. Hiába mondtam, hogy ez vagy az így nem jó, úgy kellett csinálnom, ahogyan parancsolták. S az rossz volt. Ezek kiölték belőlünk mindazt, ami jó, belénk fojtották elképzeléseinket, megbéklyózták, mint a lovat, igazi képességeink kibontakoztatását. Most szabadok vagyunk, ne engedjük meg soha többé, hogy hozzá nem értők elnyomják a becsületes munkásokat.*

— Ne engedjük — vette át a szót Nagy Béla —, *hogy még burjánozzon a protekcionizmus, a csúsztatókkal való ügyintézés, vásárlás. Sem az élelmiszerboltokban, sem a gyógyszertárakban. Most rettenetesen örülünk a szabadság első sugarainak, de vigyázzunk is rá, hogy megkaphassa valódi fényét.*

— Ez az, vigyázzunk rá — vág közbe Gáli Imre —, *mert a tegnap még tudtam örülni a felvillanó szabadságnak, de ma, amikor meglátiam, hogy az ideiglenes bizottságba kezdenek visszalopakodni a régi elemek, a sötét korszak hű szolgái, megcsappant a hitem, a bizalmam. Megpróbáltam felhívni e jelenségre a figyelmet, javasoltam, hogy fegyverezzék le őket, s kikacagtak. Az ordítozó hangnem változatlanul divat itt kérem. Szabadság. Szép, de mikor szilárdul itt meg?*

Zabolán optimistább a hangulat. Melegebbek a hangok, a szavak.

— Az életem legszebb napja volt, amikor megtudtam, hogy győztünk, hogy szabadok vagyunk — mondja Izsán Mihály. — *Tudtam rögtön, hogy túl a pillanatnyi boldogságon, elhozza az emberségesebb életkörülményeket, otthon a családban, a munkahelyeken, s boldog, szabad, civilizált emberként gondoskodhatunk gyermekeink jelenéről, jövőjéről. Ez a szabadság, mely a napokban ránk köszönt, megmenti nemzetünket, s igazi megértésben, barátságban élünk majd tovább itt a fenyvesek alján.*

— És jelent ez a szabadság — kapcsolódott be a beszélgetésbe Sidó Géza — *szólásszabadságot, szabad és értelmes cselekedetet. Nagy szükség lesz erre itt az előttünk álló hetekben, hónapokban.*

— Ezen túl — így Kelemen János — *emberek lehetünk a szó igazi értelmében. Olyan emberek, akiket nem kényszerítenek esztelen dolgok tételére, s akik munkájuk után, megkapják a megérdemelt jussukat. Emberek lehetünk, akik nyugodtan, tiszta szívvel, lelkiismerettel egymás szemébe nézünk, gyűlölet nélkül, becsületes tartással.*

A közelben álló Belchi Mihai sem marad ki a beszélgetésből, s szép tiszta magyarsággal mondja: — *Csak dolgoztunk, dolgoztunk, s télire üresek maradtak a hambárok, a kamrák. És nem volt, akinek panaszkodjunk. Olyan emberek kellenek a község élére, akik értenek is a gazdasághoz, a békés életvitel megszervezéséhez.*

Dávid Zsiga bácsi eddig csendesen hallgatott. Aztán nem bírta tovább: — *Annyi mindenért kellene most örülnöm, de — s ezt bocsássa meg nekem — most a legnagyobb örömöm az, hogy a Temesváron katonáskodó fiam él. Ugye megértí?*

Tökéletesen. S ha az életben egyszer összetalálkozunk, csendben measzorítom kezét.

ÁROS Károly

Élnek az iskolák

A tanintézeteknek működniük kell, élniük kell, egyelőre abban a szerkezeti felépítésben, ahogyan eddig léteztek. A mi tanügyi embereinket nem találta felkészületlenül ez a központi intézkedés, hisz jóval előtte megkezdték már legtöbb helyen az iskolai díszítések kicserélését.

Az iskolák alapos felkészülése a második évharmadra csak úgy lesz zökkenőmentes, ha a tantestület tagjai, a jelenlegi igazgatókkal együtt, elvégzik a szükséges javításokat, előkészítik a bentlakásokat és laboratóriumokat, megszabadítják az intézeteket a felesleges koloncoktól. Ebbe a munkába — húzza alá a telefonértesítés — be kell venniük a tanulókat is.

Ugyancsak a tanügyiekre hárul az is, hogy felelősségérzettel átnézzék a könyvtárak, dokumentációs központok, szakkabinetek anyagát, amire nincs szükség, eltávolítsák onnan. Természetesen, a törvényes formákat is betartva, a kikerülő anyagot nem semmisítik meg, s főleg nem égetik el! Átadják az Újrafelhasználható Anyagokat Begyűjtő Vállalatnak.

A tanügyieknek tudniuk kell, hogy az oktatásban is, az új, friss és mindent átható szellemnek megfelelően leépülnek azok a tantárgyak, amelyek teljesen a régi rezsimet szolgálták. Kötelessége mindenkinek, hogy alaposan átnézze a tanterveket, a tankönyveket, s elvégezze azokat a módosításokat, amelyekre feltétlenül szükség van. Javaslataikkal, előterjesztéseikkel közvetlenül elősegítik és megkönnyítik azoknak a szakszerveknek munkáját, amelyeknek kötelessége lesz új tantervek elkészítése, tankönyvek iratása, a kiadási terv összeállítása, az oktatási hálózat, a felvételi rendszer, általában az oktató-nevelő munka struktúrájának átdolgozása.

Nyilván, ehhez nem férhet kétség, tanárainknak, tanítóinknak, óvónőinknek őszintén és roppant komolysággal kell észrevételeiket, javaslataikat megtenniük az anyanyelvi oktatás kérdéséről, beleértve, természetesen, a román nyelvtanítás lényeges és szükségszerű kérdéseit is.

A felkészülésre nincs sok idő, de annyi igen, hogy szép, okos dolgokat oldjanak meg, s január 18-án a tanulók, kicsik és nagyok egyaránt valóban úgy lépjenek be a tanintézetek kapuján, mint második otthonukba. (Hadd fűzzük hozzá, a főiskolások téli vakációja január 14-én ér véget.)

Ma délelőtt tíz órakor a megyeszékhely 2-es számú Ipari Líceumának dísztermében összeülnek a megye iskoláinak küldöttei, a fent jelzett ügyekről tárgyalni. Ez alkalommal — s ezt feltétlenül hangsúlyoznunk kell — létre kell hozniuk a tanügyiek szabad szakszervezetét.

PÉTER Sándor

A borjak sem a „tudományosan" megállapított fejadagot kapják ezután

MINDENKI A HELYÉN

Egy gyors körút, amikor percekre szabtuk minden községben, faluban a tartózkodási időt, hogy hamarosan friss hírek jussanak olvasóinkhoz, immár a vidék, a falvak hétköznapi életéről, megerősítette önbizalmunkat és a falusi lakosság helytállásába vetett mindenkori bizalmat. Ha valaha is ilyen értelemben minőségről beszélhettek, hát gyökeres változáson ment át a falusi lakosság hangulata, kötelességtudata, munkakedve.

Az őrhelyeken belenéztek-e az igazoló iratainkba, az autó csomagtartójába? Bele hát, pedig nem egy helyen jól ismertek a vártán állók. Soha olyan szívesen nem tartottuk senki elé a személyazonosságit vagy az újságírói igazolványt, mint éppen a minap. „Ez nem érdekes, uraim! — szóltak —, mi újság Sepsiszentgyörgyön?" Egyre vidámabban pattant a csomagtartó fedele minden ellenőrzés alkalmával, amint egyre több helyen érdeklődtek a legudvariasabban: merre tartunk, mi a célunk? Itt vigyáznak ránk emberek, a gyerekeink álmára, a kórházuk, a tej- és húsipari vállalatok szakadatlan munkájára, termelésére, vizeink tisztaságára, az üzletek zavartalan forgalmára és számtalan egyéb miesnapi tennivalóra, ami egy társadalom zavartalan életét, menetét, alkotó munkáját jelenti.

A vidék talpon van, a falvak őrzik az esetleges bajoktól saját közösségüket egyenruhában vagy civilben, de puskával és géppisztollyal is, ha kell, az embertelen gyilkosok ellen. A falu, ha kell, éjjel-nappal résen van, tejet meg húst szállít a városoknak. Ezt láttuk a szigorú ellenőrzések nyomán körutunk minden kényszerű vagy önkéntes állomáshelyén, és ezt éreztük a kemény kézfogásokból.

TOMPA Ernő

Teljes kapacitással

December 23-tól három váltásban, teljes kapacitással működik a bibarcfalvi borvíztöltőde — mondotta Gombos Tibor igazgató. — Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a fővárosnak eddig 250 000 liter vizet szállítottunk, s egymillió liternél több borvíz és hűsítő került az ország különböző városaiba. Nagy segítségünkre volt a brassói vasúti igazgatóság, amelyik ütemesen biztosította a szállításhoz szükséges vagonokat, na meg az üzemanyagellátást biztosító központunk. Közös erőfeszítéssel teremtettük meg a jó munkafeltételeket, s biztosítottuk a borvíztöltőde zavartalan munkáját.

(-ros)

Posta körül kiskatonák

Nem, nem a vasárnapi korzózó kimenő, a postaládába csúsztatandó boríték vonzza most ide a főposta köré meg az épületbe a kiskatonákat: parancsra érkeztek, védelmezni a védelmezendőt. Egy lány libben be a lengőajtón, s szaladó szeme a tumultusban is rájuk tapad: ők ezeknek az örömös, de jajos napokban is a biztonságot meg védettséget sugárzó legényei, ők, a sorkatonák. Az érzelmi kötődést hozzájuk bizonyára, mindenhol dúsítják aztán személyes élmények, helyi történések s annyi más. Az elaljasodott bandák, elvetemült gazfickók kártevő igyekezete, emberéletet kívánó, bosszút kiváltó vérszomja. Hallottunk ilyenről is. Kellenek hát ezek a kiskatonák. Vagy az öcskösért, barátok, ismerősök katonafiaiért aggódnak a rólа tudók: vajon hol őrködik most a mi fiunk, mint itt ezek? Vajon őrködik-e még? Jaj, jön-e már hír róluk?

Libben a lány s újra lódul a lengőajtó, szalad az üzletig, kenyeret, szalámit kér és kap, otthon holmi saját meg egyéb is akad, szalvéta a szomszédban, rohan vissza s remegve teszi asztalra a kóstolót; a fáradt legények a helyzetet félreértve mondják, hogy ők nem is e me városból lennének, s mondja a lány, hogy mit sem tesz ez, használják egészséggel. Címet meg nevet kérnének, de mondja a lány, hogy nem ez a fontos most, fogyasszák jó étvággyal — s utána gondolja csak, hogy üres hassal lankad a kitartás. És szinte sírnak a legények, s úgy köszönik meg a gesztust, a nyelvi ízek után ítélve messziről idevezényelt fiúk, mint azok, akik az őket ünneplő civilek köszönő szavaira, amiért a tüntetésen nem lőttek beléjük, visszaköszönve kiabáltak: mi köszönjük! Mi köszönjük!

SYLVESTER Lajos

Az RMDSZ hírei

Tájékoztatási és jelentkezési irodát nyitott a Megyei Könyvtár épületében (régi megyeháza) a megyei és a sepsiszentgyörgyi Magyar Demokrata Szövetség ideiglenes intéző bizottsága és az ennek keretében megalakult sepsiszentgyörgyi ifjúsági szervezet. Mindkét szervezetbe jelentkezni lehet egyénileg vagy kollektíven, naponta 9—17 óra között. A Megyei Magyar Demokrata Szövetség ideiglenes intéző bizottsága felkéri a megye magyar lakosságát, lépjenek be soraikba, alakítsák meg a községi és az ifjúsági szervezeteiket. Szervezhetnek munkahelyi és területi kritériumok alapján egyaránt, jelentkezéseiket a legrövidebb időn belül juttassák el a Megyei Könyvtárban működő irodába.

Tegnap megalakult az RMDSZ baróti szervezete. Az alakuló gyűlésen a szervezet tagjai kifejezték teljes azonulásukat a Nemzeti Megmentési Front Ideiglenes Tanácsának platform-programjával és örömmel üdvözölték azokat a célkitűzéseket, amelyek az RMDSZ Intéző Bizottságának kiáltványában kinyilvánítattak.

Az alakuló gyűlés megválasztotta az ideiglenes Intéző Bizottságot, melynek tagjai: Boda János tanár, Demeter János állatorvos, Kiss Alpár unitárius lelkész, Kiss István fogorvos, Kolozsi István közgazdász, Nagy Sándor bányamérnök és dr. Ráduly J. Sándor nyugalmazott ügyvéd. Elnökké Nagy Sándort választották.

a demokrácia fóruma

Új rovatot indítunk lapunkban. Ez a sorozat, mint címe kinyilvánítja, a közélet forradalmi átalakulásának fóruma kíván lenni, ahol teret és lehetőséget biztosítunk a véleményszabadság érvényesülésére, a gondolkodó, becsületes szándékú emberek nézetei kifejtésének szavatolására. Munkások, földművesek, értelmiségiek, írók, művészek írásait várjuk, olyan állásfoglalásokat, amelyek az egészséges pluralitás irányvonalában alakítják közéletünk folyását, tisztességgel szolgálják a demokrácia új épületének összeácsolását. Ugyanakkor teljes felelősséggel bejelentjük, hogy nem adunk — mert nem adhatunk! — teret szélsőséges, ellenséges szándékú közleményeknek, állásfoglalásoknak, felelőtlenül uszító frásoknak. Ma minden becsületes embernek azon kell lennie, hogy a forradalmi vívmányokat közösen megszilárdítsuk, s erről az alapról a lehető legrendezettebb, kilengésektől mentes körülmények között léphessünk TOVÁBB. Ehhez valamelyes kereteket kell teremtenünk, hogy szavatolhassuk az általános egyéni, valamint a közbiztonságot. Akik vétkesek, nem fogják büntetlenül átmenteni pozícióikat az új társadalomba. Nem lesz semmiféle restauráció. Am pillanatnyilag szükségünk van a szakemberek közreműködésére — természetesen komoly társadalmi ellenőrzés mellett — ahhoz, hogy működőképes maradjon a gazdaság, a szociális struktúrák, az adminisztráció. Addig, amíg teljesen újat tudunk felépíteni.

HÁROMSZÉK

A ZSARNOK SZÍVE

Nem, most már soha nem tudjuk meg pontosan, hogy mi volt a zsarnok szívében? Hogy beteg elméjében miket forgatott, arról árulkodtak már iszonyatos tervei, elképesztő elképzelései. Igazán nem fukarkodott azzal a száz-százötven szóval, amit ismert; expozékban és interjúkban zúdította sokat próbált népére és a lefizetett nagyvilágra mindezt, ami hite és meggyőződése szerint annak a népnek a felemelkedését szolgálta — amely (s ez nem vicc! többször hangsúlyozta!) nem is érdemelte meg őt!...

(Hát felemelkedni mindenesetre annyira felemelkedtünk ezalatt a negyedszázad alatt, hogy már nem is süllyedhettünk volna mélyebbre. Maholnap fülünkön érzékeljük a talajmenti fagyot...)

De vissza a néphez.

Hogy mit érdemeltünk volna, arról árulkodtak az elmúlt napok szörnyű eseményei, amikor beindult a H akció. Pacepa tábornok (a zsarnok volt biztonsági főnöke) memoárjai a hetvenes évek elejére teszik ennek a hajmeresztő tervnek a megszületését. Figyeljünk: a zsarnok már akkor rettegett egy esetleges lázadástól! Két-három-öt-tíz fős kommandó egységek támadnak — a terv szerint — mindenre és mindenkire, aki él és mozog, hogy mindörökre elvegyék a renitensek kedvét a lázadástól.

Mint „egyszerű állampolgár" mégisesak felelt bírái előtt néhány kérdésre. Ezekből is kiderült minden káosz, ami rettegő elméjét elöntötte és áradással fenyegetett mindent és mindenkit, egy egész népet, egy egész országot. S az is kiderült hogy szívében nem volt sem alázat, sem szánalom, ellenkezőleg csupa gőg és hiúság. A népért élt — amint hangsúlyozta —, azért a népért, amelyik nem is érdemelte meg őt. Az emberekért, akik éheztek és fáztak és a húszadik század végén gyertyák és büdös petróleumlámpák mellett vakoskodtak, akik órákig álltak sorba olyan felvágottért, melyik a hűtőszekrényben sem állt el egy-két napnál tovább, akik, ha betegek lettek, nem jutottak gyógyszerhez s nem mehettek betegszabadságra, ha kimerült a keret; akik el voltak készülve mindenre, tömeges népvándorlásra is akár, amikor meghirdette hírhedett szisztematizálási programját, és megindította védtelen falvaink felé bulldózereket.

Igen, hatalmának iszonyú jelképeivé nőttek az emberarcú bulldózerek, amelyek az elméjében körvonalazódó, szép, új világot lettek volna hivatottak megteremteni. Lerombolva a régit és létrehozni egy orwelli rémálmot, olyan tömbházakkal, amelyekből a legelemibb feltételek hiányoznak. Ezután következett volna az egyforma egyenöltözék — szeretett és csodált népi Koreájának mintájára és az országos kantinrendszer... Mindez, persze, a lehető legtudományosabban és legcélszerűbben megszervezve, ahogy azt megszokhattuk...

Nem, nem tudjuk meg immár soha, mi volt a szívében. S most, amikor útban van a pokol legmélyebb bugyrai felé, ahova való és ahol már várják kollégái: Adolf és Joszif Visszarionovics és a nagy hegyeket megmászó és sárga folyókat átúszó kínai költő — már nem is érdekes. Döbbenten dörzsölhetjük a szemünket, valóban felébrendtünk volna, valóban véget ért ama lázálom, amelyet, a szabad Románia boldog életének neveztetett talpnyalóival?!

Lehunyjuk szemünket és megjelenik előttünk a zsarnok szíve, amelyben örökre megállott minden, és amelyben nem volt helye a szánalomnak.

De a sorsát — ám lám — senki el nem kerülheti. A zsarnokok legkevésbé.

BOGDÁN László

A szolidaritás nem ismer határt

Csütörtökön este félnyolc körül beszaladt Sepsiszentgyörgy központjába egy tizenöt gépkocsiból álló kocsisor. Budapestről érkezett, Fekete György, a csoport vezetője elmondta, hogy nagy mennyiségű gyógyszert, egy mozgó kórházi műtőt és egyéb svájci gyártmányú berendezést hoztak. Természetesen az élelmiszer sem hiányzik a rakományból, hogy csak néhány tételt említsünk meg: 4 tonna csirke (a Budapesti Baromfi Vállalat ajándéka), 1 tonna konzerv, zsákos bab, borsó, hagyma és más élelmiszerek. Hoztak még kb. 5000 darab villanyégőt, fénycsövet. Ezen kívül a kocsivezetők és kísérők, mindenikük külön-külön, saját felajánlásából, csomagot hozott, benne ruhanemű, élelmiszer, édesség, gyerekjáték, s ezeket a csomagokat útközben, a városba érkezéskor szétosztották a lakosok között.

— Végig az útvonalon — így Erős Imre, a csoport másik vezetője — mindenütt barátsággal, szeretettel fogadtak. Öregek, fiatalok, gyermekek V betűt formálva integettek, csókot szórtak a kocsik felé. Megható, nagyon megható volt.

A csoport valamennyi tagja önkéntesen vállalkozott e hosszú útra. Íme a teljes névsor: Égető Endre, Fodor István, Kézi István, Erős Imre, Toldi György, Endrődi Endre, Vékony István, Mészáros Tibor, Jánosi Jenő, Krizsán István, Matók Kálmán, Rizsán Istvánné, Száray Tibor, Magyar József, Fekete György, Mayer Pál, Jugovits János, Tőzsér Dezső, Szendrei Sándor, Kálmán Tamás, Kovács István, Bakos István, Rab László, Tóth János, Vaskor Árpád, Simon József, Szántó József, Molnár Sándor, Nagy Gyula, Gyárfás Antal, Pető Barnabás, Tápai Károly, Lóránt Györgyné.

Fáradtan, de jó kedvvel adták át a magyar főváros első ajándékát.

Köszönjük.

*

A sepsiszentgyörgyi kórházba folyamatosan érkeznek a magyarországi segélycsomagok. A pécsi kórház minibusznyi gyógyszerküldeményét tegnap vette át gyógyintézményünk. Magánszemélyek is útrakeltek a szomszédos országból megyénkbe, s befutott Trabantnyi gyógyszerrel egy budapesti állampolgár is. Hasznos csomagokat küldtek a feladók: antibiotikumok, géz, vatta, fájdalomcsillapítók, vérzéscsökkentők és kisebb mennyiségű élelmiszer volt a rakományokban.

*

A debreceni Agrártudományi Egyetem három diákja, Simonyi Gerzson, Kocsis Attila, Kiss Zoltán a Máltai Szeretetszolgálat és a debreceni konzervgyár küldeményei egy részét — hat hátizsáknyit — hozta el kórházunknak.

A Nemzeti Megmentési Front Megyei Tanácsa megkezdte működését

(folytatás az első oldalról)

marhahúst, áruba bocsátják a segélyszállítmányokban érkező élelmiszereket — értéküket az országos segélyalapba adják, folytatják a szilveszteri mulatságok szervezését. Igaz, az érdeklődés irányukban e szorongásokkal terhes időszakban megcsappant, ha valaki mégis vendéglőben, üzemi étkezdében óhajtja köszönteni az újévet, alkalmat teremtenek rá. Megbeszélte a testület a fővárosnak szánt élelmiszerküldemények zökkenőmentes szállításának kérdését, hisz ezek pontos, gyors és ütemes indítása létfontosságú e napokban az ottlétőknek.

● Az üzletek december 31-én délig lesznek nyitva!

● A személygépkocsi-tulajdonosok számára is van egy jó hírünk: mindenki pénztárcája és szükséglete szerint vásárolhat üzemanyagot autójába, s a hónap minden vasárnapján használhatja azt.

● A tanács értesíti Sepsiszentgyörgy lakosságát, hogy az építők a Munka sugárúton a lakások szerelési munkálatait végzik ma, hogy beköltözhessenek azok, akiknek a napokban lakása megsérült. E munkálatok során szegbelövő „pisztolyokat" fognak használni, s ez ne tévesszen meg senkit a környéken.

● Ugyancsak a helyhatóság felhívja a Barátság sétány 2-es tömbházának lakóit, hogy ma 15 órakor tartózkodjanak a sérült lakásokban, hogy egy bizottság elvégezhesse a kárbecslést.

● A Nemzeti Megmentési Front ideiglenes megyei tanácsa felhívja azokat a fiatalokat, akik gyűlést tartanak a szakszervezeti művelődési házban, hogy az egész tevékenységet az erre kijelölt teremben folytassák le, tartózkodjanak a köztéri megnyilvánulásoktól, biztonságuk érdekében.

● Ugyancsak közöljük, hogy teljesen alaptalanok az egyes rendőrtisztekről — köztük Ivan Nicolae őrnagyról — közszájon forgó álhírek. Ő is, mint a legtöbb állampolgári felelősséget tanúsító milíciai dolgozó, kötelességét szeretné teljesíteni, újraszervezve a forgalom biztonságát, irányítását.

KÖZÉRDEKŰ HÍREK

● Ma és holnap a megye postahivatalai 7—19 óra között tartanak nyitva. Kivételt képez a sepsiszentgyörgyi Lenin negyedi 3-as számú egység (9—17 óra között nyit), a gidófalvi és hídvégi posta (7—12 és 17—20), az illyefalvi (8—13 és 17—20), a málnási, maksai és rétyi hivatal, amely 8—16 óra között lesz nyitva. A megyei postaigazgatóság a további nyitvatartási programot később közli.

● Ma tartja alakuló ülését a Szabad Földművesek Szövetségének Ideiglenes Demokratikus Szövetsége a Mezőgazdasági Termelőszövetkezeti Megyei Szövetség székházában.

E demokratikus szerv feladata lesz, hogy egybehangolja a megye mezőgazdasági termelőinek, mezőgazdasági egységeinek munkáját, megválassza irányítóit.

● A sepsiszentgyörgyi 2-es számú Ipari Líceum igazgatósága felkéri azon volt tanulóit, akik évfolyamuk tablóját megőrzés végett elvitték, sürgősen jelentkezzenek az iskolában. Az igazgatóság vissza szeretné állítani az iskola régi arculatát, ezért kéri a tanárok, véndiákok segítségét.

● A Gépkocsiszó-Szállító Vállalat a sepsiszentgyörgyi termelőegységek kérésére megváltoztatta a második váltásból vidékre hazatérőket szállító járatok menetrendjét. Az eddigi 23,30 óra helyett a buszok 22,30-kor indulnak. A többi autóbuszjárat a szokásos menetrend szerint közlekedik. A vállalat a kijárási tilalom végéig autóbuszt indított Sepsiszentgyörgyön az 1-es számú helyi vonalon, hogy biztosítsa az útra induló soforök munkahelyre szállítását. A busz 5 órakor indul a Szemerja negyedi végmegállóból.

OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Ma még eszközölhetnek előfizetéseket lapunkra az összes postahivatalokban, a terjesztőknél és a postai kézbesítőknél. A Tükörre fizetett januári előfizetések érvényesek lapunkra.

Erő-átcsoportosítás a szénbányákban

Szerdán, december 27-én a Köpeci Bányavállalat 3336 tonna lignitet szállított a borzesti-i és suceavai hőerőműveknek. A vállalat illetékesei elmondták, hogy ezekben a napokban a legfontosabb teendőnek a széntermelés fokozását tartják. Ezért elsősorban a fejtésekbe csoportosították a munkaerőt, lemondva bizonyos előkészítő és megnyitó munkálatról. A hőerőművek szükségleteinek kielégítése mellett gondolnak a lakosság ellátására is: szenet szállítottak és szállítanak folyamatosan a lerakatokba.

SZABÓ Gyula Jenő

Helyreállt a vasúti szállítás

Az elmúlt napokban a vasúti hálózatot sem kerülték el a terroristák galád akciói. Romboló cselekedeteik színhelyéül a Sepsiszentgyörgy — Bodok közötti vasúti útszakaszt választották, ahol elsősorban, és főként a magasfeszültségű hálózat megrongálásával bénították meg a közlekedést. Mintegy 1800 méteres távolságon gépfegyver-tűz alá vették a villamossági vezetéket, s azt teljesen szétszabdalták, úgyhogy az ide irányított sepsiszentgyörgyi karbantartók, brassói intervenciós csoporttal kiegészítve három napon át megfeszített munkával húzták új vezetéket az egész szakaszon. Szerencsére, a pályatest ez idő alatt csak kisebb rongálódást szenvedett, amit azonnal helyreállítottak, így ezen a távon villanymozdonyok helyett mentesítő Diesel-gépek végezték a szerelvények vontatását. Természetesen, e mozdonyeserők várakozásokhoz, a járatok késéséhez vezettek. Mindez csak ideiglenes fennakadást okozott a közlekedésben, tegnap óta már valamennyi járat menetrend szerint közlekedik — tájékoztatott **Lukács Ignác**, sepsiszentgyörgyi állomásfőnök.

(marosi)

1989. december 29.

Napkelte: 7,54
Napnyugta: 16,44
Eltelt: 363 nap
Hátravan: 2 nap

További lehűlésre, változó égboltra, kisebb havazásra számíthatunk ma. Reggel köd- és dérképződés lehetséges. Gyenge, mérsékelt északnyugati szél. A levegő nappal —4 és —2 fokig melegszik fel, éjszaka —10 és —7 fokig hűl le.

ADÁSVÉTEL

Eladó ifjúsági bútor. Érdeklődni az 1 11 23-as telefonszámon, vagy Sólyom utca 32. szám alatt.

(4675.)

SZERKESZTŐSÉGI KOLLEKTÍVA:

Albert Levente, Áros Károly, B. Kovács András, Fazakas Anna, Gajzágó Márton, Gáspár Éva, Incze Ibolya, Jecza Tibor, Kisgyörgy Tamás, Magyari Lajos, Nagyhalmágyi József, Nagy László Mihály, Páljános Mária, Péter Sándor, Simó Erzsébet, Sylvester Lajos, Tompa Ernő, Torma Sándor, Torma Klára.

Készült a sepsiszentgyörgyi nyomdában. Telefon: 11774.

PROGNÓZIS

A Meteorológiai és Hidrológiai Intézet közli az 1990 januárjára vonatkozó prognózist.

Általános jellemzők:

A hőmérséklet a megszokott lesz; kivételt képez Bánát, a Körös-vidék, Máramaros és Moldova, ahol a hőmérsékleti értékek a sokévi átlagnál magasabbak lesznek. A csapadékmennyiség meghaladja a megszokott értékeket, kivéve Máramarosban, Észak-Moldovában, Bánát déli részén és Havasalföld északi részén, ahol helyenként a szokványosnál kisebb lesz.

Január 1. és 10. között változó felhőzetre, többnyire borult égboltra számítunk Bánátban, Olténiában, a Havasalföldön és Dobrudzsában. A kezdetben hó formájában jelentkező csapadék fokozatosan átmegy esővé. A hőmérséklet legalacsonyabb értékei mínusz 8 és plusz 2 fok között alakulnak, de a dekád kezdetén akár mínusz 15 fokig is süllyedhetnek. A nappali hőmérséklet mínusz 4 és 6 fok között ingadozik, de a dekád utolsó napjaiban magasabbak is lehetnek a Körösök vidékén, Bánátban és Moldovában. Helyenként jegesedés és ködképződés várható.

Január 11. és 20. között általában zord időjárás várható. A csapadék főként az időszak közepe táján jelentkezik hó formájában. Dobrudzsában és Moldovában felerősödő szél várható. Az éjszakai hőmérséklet mínusz 12 és mínusz 2, a nappali mínusz 4 és 6 fok között alakul, de magasabb is lehet Olténiában és Munténiában a dekád második részében. Gyakori lesz a ködképződés.

Január utolsó dekádjában kezdetben viszonylag meleg idő várható, ami majd erősen lehűl. Az időszak második felében erősen borult égre számítunk Olténiában, Munténiában, Dobrudzsában és Moldovában, ahol havazni fog, helyenként hófúvással. A minimális hőmérsékleti értékek mínusz 11 és mínusz 1 fok között ingadoznak, az utolsó éjszakákon pedig a hegyi medencékben akár mínusz 20 fok alá is süllyedhetnek. A maximális nappali hőmérséklet mínusz 5 és plusz 5 fok között alakul.

KÖSZÖNTŐ

GÁSPÁR ATTILÁNAK és JOLÁNNAK Barótra, 25. házassági évfordulójuk alkalmából, sok örömet, boldogságot és hosszú életet kívánnak

gyermekeik, Annamária, Kati, Erzsike, vejük, Kriszti és a pici Andrea

(4640.)

GERGELY ANTALNAK és feleségének, JULIANNÁNAK Barótra, 25. házassági évfordulójuk alkalmából, jó egészséget, sok boldogságot és hosszú életet kívánnak gyermekeik

Gábor, András, Julianna és István, valamint menyük, Magdolna, unokáik, Zoltán, Attila és Gabika

(4676.)

MEGEMLÉKEZÉS

Szívünk mély fájdalmával, könnyet hullatva emlékezünk 1988. december 29-re, amikor DEMETER TIBI jégkorongozó tragikus körülmények között, búcsú nélkül, örökre eltávozott közülünk. Elvesztése vérző sebet hagyott szívünkben, nélküle üres az otthonunk. Többé nem látjuk mosolygó arcát, nem halljuk hangját. Könnyes szemmel a temetőt járjuk, vigaszt nem találunk sehol. Csak az tudja, mi a fájdalom, kinek gyermekét a sírhalom fedi. Emlékét szívünkben zárva őrizzük egy életen át.

Köszönet mindazoknak, akik azóta is sírjára a szeretet virágait helyezik.

Halálába soha bele nem nyugvó

bánatos szülei és testvérei

(4674.)

A néma sír fölött szívünk mély fájdalmával emlékezünk életünk legszomorúbb napjára, 1988. december 26-ra. Egy éve, hogy utolsó útjára kísértük az élni akaró drága jó férjet, édesapát, a zalánt id. SÁNDOR GÉZÁT 54 éves korában. Hiányát minden percben érezzük, nélküle üres az otthonunk, többé nem látjuk mosolygó arcát, csak sírjára vihetünk zokogva virágot. Hiányzik jóra intő szava, csak az tudja, mi a fájdalom, kinek édesapját a sírhalom fedi. Jóságának, szeretetének drága emlékét szívünkben örökre megőrizzük.

Halálába soha bele nem nyugvó

bánatos felesége, leánya, Manyika

(4676.)

Soha el nem múló fájdalommal, könnyet hullatva emlékezünk 1988. december 22-re és 1989. január 1-re, amikor elvesztettük drága jó szüleinket, TIMÁR JÁNOSNÉ, született Csillag Katalint és TIMÁR JÁNOST. Áldott legyen a föld, melyben örök álmukat alusszák.

Bánatos gyermekeik és azok családjai

(4673.)

Fájó szívvel emlékezünk 1988. december 27-re, amikor a kegyetlen halál elragadta id. SZILVÁSI ANDRÁST szeretteit köréből.

Emlékét szívünkben örökre megőrizzük.

Pihenése legyen csendes, emléke áldott.

Bánatos felesége és két fia

(4677.)

1990. JANUÁR 1-JÉN RENDKÍVÜLI LOTTÓHÚZÁS

A nyeremények között:

— pénz,
— személygépkocsik
— külföldi kirándulások